

3. הנהג שלנו

בפתח

שכבה צעירה

הרצינות

במציאות שאנו חיים בה יש הפתעות ושינויים בלתי צפויים בתכניות של האדם. החיים לא מתנהלים בדיוק במסלול שהאדם רוצה. רוב בני האדם, ואנחנו ביניהם, מצטערים ומתרעמים בכל פעם מחדש על התקלות שיש לנו בתכניות שתכננו. הדבר פוגע בנו בתחומים שונים: באופטימיות ובשמחת החיים, במוטיבציה לפעול, ביחסי אנוש, בבריאות ועוד.

האדם המאמין צריך להתחזק באמונה שכל מה שקורה לו בחייו זה רצון ה'.

כאשר אדם חי באמונה שהכול נעשה בהשגחה מה' הוא דומה לאדם שיושב באוטובוס וסומך על הנהג שיודע לאן הוא נוסע וכיצד לנהוג באוטובוס. הוא בוודאי יושב לו נינוח על מושבו ונהנה מכל רגע ורגע.

לעומתו, אדם שחסרה לו אמונה בה' דומה לנוסע עצבני שלא מכיר את הנהג ולא סומך עליו. הוא מודאג, מתוסכל וממורמר - מצורת הנהיגה, ממסלול הנהיגה וכדומה. כל הדרך הוא מלא ברוגז ובכעס (על פי הספר "בגן האמונה" של הרב ארוש).

בידינו הדבר, עלינו לאמץ גישת חיים שעל פיה נבחר איך לנווט את ספינת חיינו. האם נילחם בעובדות חיינו, או שנראה בהם את תפקידנו בעולם ונעשה אותם מנוף להתקדמות והתעלות.

בשיעור הזה ברצוננו להנחיל לתלמידים, על ידי חוויות מוחשיות מהחיים שלהם, את התחושה העמוקה של האמון בקדוש ברוך הוא. האמון שהקב"ה מוביל את כל אירועי חיינו, שהוא טוב ושנאנחנו סומכים עליו שהכול נעשה ממנו יתברך.

המטרות

- התלמידים יחוו חוויית הובלה על ידי מישהו אחר ונתינת אמון בו.
- התלמידים יבינו ויפנימו שבחיים שלנו אנחנו מובלים על ידי ה' ונותנים בו אמון.
- התלמידים יתוודעו לתוצאות החיוביות של נתינת האמון בה': רגיעה, ביטחון, אופטימיות ועוד.

מבנה השיעור

- פתיחה: תרגיל הובלה בעיניים עצומות (זוגות)
- שלב א': דיווח על התרגיל וסיכום (מליאה)
- שלב ב': סיפורים על נהג ונוסע ודיון (מליאה)
- סיכום: הסיפור כמשל ונמשל (מליאה)

אמונה, שכבה צעירה
בפתח, הנהג שלנו
מפתח הלב מתוך אמונה, המנהל לחינוך דתי

ההכנות הנדרשות

- יש להכין מטפחת או כיסוי לעיניים לכל זוג מילדי הכיתה.

מהלך השיעור

פתיחה: תרגיל ההובלה בעיניים עצומות (זוגות)

- נחלק את הכיתה לזוגות.
- נסביר לתלמידים: בכל זוג יש תלמיד מוביל ויש תלמיד מובל. לתלמיד המובל עוצמים את העיניים במטפחת. התלמיד המוביל מוליך את חברו (שעיניו עצומות) במסלול שהמורה קובע בכיתה.
- נחליף תפקידים בתום המסלול.

שלב א': דיווח על התרגיל וסיכום (מליאה)

- נדון על החוויות מתרגיל ההובלה:
 - איך הרגשתם כשעצמו לכם את העיניים?
 - איך הרגשתם כשבן הזוג נתן לכם יד?
 - האם סמכתם על בן הזוג שיוביל אתכם בבטחה?
 - האם חששתם? אם כן, ממה חששתם?
 - אם לא חששתם, מה גרם לכם לא לחשוש?
- נעלה את הדיון קומה נוספת:
 - על מי אנחנו סומכים ומתי?
 - מתי אנחנו פוחדים?
 - מה גורם לנו לפחד או לא לפחד?

שלב ב': סיפורים על נהג ונוסע ודיון (מליאה)

- נספר את הסיפור הראשון (נספח א).
- נבקש מהתלמידים לחזור על פרטי הסיפור כדי לוודא שהסיפור הובן.
- נשאל את התלמידים: איך הרגיש הילד שבסיפור? מדוע?
- נספר את הסיפור השני (נספח ב).
- נשאל את התלמידים: במה שונה הסיפור השני מהסיפור הראשון?
- נשאל את התלמידים: איך הרגיש הילד בסיפור השני? מדוע?

סיכום: דיון על ההבנות מהסיפורים, ראיית הסיפור כמשל ומציאת הנמשל (מליאה)

- נדון עם התלמידים:
 - מה גורם לשוני ברגשות בין שני הסיפורים?

שנה א' – אמונה
אמונה בשילוב שיתוף והשתתפות ומעורבות חברתית

אמונה, שכבה צעירה
בפתח, הנהג שלנו
מפתח הלב מתוך אמונה, המנהל לחינוך דתי

- כיצד נסכם את הרגשות של הילד כלפי הנהג בסיפור הראשון ובסיפור השני?
(כדאי להשתמש במושגים: נתינת אמון; אי נתינת אמון).
- נאמר לתלמידים: הסיפור על הנהג הוא משל, מהו לדעתכם הנמשל? (הנהג - ה', מנהיג העולם, האוטובוס והדרך - העולם ואירועי החיים).
 - נשאל את התלמידים:
 - מה אנו יכולים ללמוד מהמשל על העולם ועל החיים שלנו?
 - מהן הרגשות והמחשבות שלי כלפי ה' בעקבות המשל והנמשל? (נתינת האמון ותוצאותיה החיוביות).
 - נדגיש את היסודות: ה' הטוב הוא מנהיג העולם; כשאני סומך על הנהג (הקב"ה) אני רגוע ובלתי דאגה; גם כשיש שינויים ומצבים שאיני מכיר אני נותן אמון (מאמין) שהכול יהיה לטובה.

שנה א' – אמונה
אמונה בשילוב שיתוף והשתתפות ומעורבות חברתית

נספח 1: הנהג שלנו 'א', 'ב'

א. כל יום אני נוסע בהסעה לבית הספר ובחזרה הביתה. יצחק הוא הנהג הקבוע שמביא אותנו כל בוקר באותה דרך לבית הספר. אני מכיר את יצחק הנהג ומחבב אותו, הוא אדם נחמד וטוב. הוא תמיד מתנהג יפה לתלמידים, לא צועק, לא כועס ומוכן לעזור בכל בעיה שמתעוררת. הבוקר קרה משהו מיוחד.

בתחילת הנסיעה הכול היה כרגיל, אבל כשהגענו לצומת הראשון לא יכולנו להמשיך לנסוע ישר כמו בכל יום בגלל תיקונים בכביש. ההסעה פנתה שמאלה לרחוב שאני בכלל לא מכיר.

הסתכלתי מהחלון ולא ידעתי איפה אני ולאן אני נוסע. לא הכרתי את הרחובות, את הבתים, את החנויות ואת כל מה שראיתי מחלון האוטובוס.

אחרי כמה דקות נסיעה, כשהבנתי שאכן יש שינוי במסלול הקבוע, קמתי ממקומי, פניתי ליצחק הנהג ושאלתי: "מה קורה, לאן אנחנו נוסעים, איך נגיע לבית הספר היום?"

"אל תדאג, אנחנו נגיע לבית הספר בזמן, בדיוק כמו בכל יום". אמר הנהג יצחק בקול נעים ורגוע. "תסמוך עליי, הכול יהיה בסדר". ובאמת לא היה מקום לדאגה, כי יצחק הנהג הטוב שלנו הביא אותנו לבית הספר בדיוק בזמן.

ב. כל בוקר אני נוסע בהסעה לבית הספר ובחזרה הביתה. יצחק הוא נהג ההסעה הקבוע שלנו. הוא מביא אותי כל בוקר באותה דרך לבית הספר. אני מכיר את יצחק הנהג וסומך עליו, הוא אדם נחמד וטוב, תמיד הוא מביא אותנו בזמן לבית הספר. הבוקר קרו כמה דברים חריגים, ולא כל כך נעימים.

בהתחלה, כשעליתי להסעה לא ראיתי את יצחק הנהג. במקומו ישב שם נהג אחר שאני לא מכיר. התחלנו לנסוע כרגיל, אבל כשהגענו לצומת הראשון לא יכולנו להמשיך לנסוע ישר כמו בכל יום בגלל תיקונים בכביש. ההסעה פנתה שמאלה לרחוב שאני בכלל לא מכיר.

הסתכלתי מהחלון ולא ידעתי איפה אני ולאן אני נוסע. לא הכרתי את הרחובות, את הבתים, את החנויות ואת כל מה שראיתי מהאוטובוס.

אחרי כמה דקות נסיעה, כשהבנתי שאכן יש שינוי במסלול הקבוע, קמתי ממקומי, פניתי לנהג ושאלתי: "מה קורה, לאן אנחנו נוסעים, איך נגיע לבית הספר היום?"

"אל תשאל שאלות", אמר הנהג החדש בקול קשות. "שב במקום, אנחנו נגיע".

בסוף באמת הגענו בזמן לבית הספר, אבל כל הנסיעה הייתי מאוד לא רגוע, אפילו מבוהל. לא סמכתי על הנהג החדש, פחדתי שהוא יביא אותנו למקום אחר ולא לבית הספר שלנו.